

اولین ربات غواص جهان در امارات

دانشمندان دانشگاه خلیفه امارات متحده عربی و دانشگاه استنفورد در ایالات متحده آمریکا برای توسعه روبات‌هایی که وظایف حیاتی را انجام می‌دهند، با یکدیگر همکاری کرده‌اند تا به تمیز نگه داشتن اقیانوس‌های جهان کمک کنند.

غواصان ربات قادر به نظارت بر سلامت صخره‌های مرجانی و انجام بررسی‌های ایمنی در سکوهای نفتی دریایی خواهند بود.

آن‌ها در حال انجام یک سری شبیه‌سازی در یک استخر روباتیک هستند که در دانشگاه ابوظبی افتتاح شده است، که امواج اقیانوس، جریان‌ها و شرایط سخت را در اعماق دریا شبیه‌سازی می‌کند.

هدف این است که ربات‌ها و زیردریایی‌های روباتیک در ابوظبی ساخته شوند و به اعماق اقیانوس فرستاده شوند که اکتشاف برای انسان خطرناک است.

این ربات پنج متری برای اولین بار برای آزمایش استخر دانشگاه خلیفه به خاورمیانه آورده شد.

رئیس امارات با قاطعیت کامل از پروژه «جاده توسعه» حمایت می‌کند

رئیس جمهور ترکیه تأکید کرد که رئیس امارات با قاطعیت کامل از پروژه «جاده توسعه» برای اتصال عراق به اروپا از طریق ترکیه حمایت می‌کند.

به گزارش «آنا تولی»، «رئیس‌طیب اردوغان»، در پایان سفر خود به منطقه خودمختار نخجوان به خبرنگاران گفت که پروژه جاده توسعه شامل ترکیه و عراق و همه کشورهای شورای همکاری می‌شود. وی افزود که «شیخ محمد بن زاید» رئیس امارات با قاطعیت کامل از این پروژه که شامل اتصال جاده‌ای و ریلی از عراق به ترکیه و بنادر آن است حمایت می‌کند.

اردوغان تأکید کرد که شیخ محمد بن زاید در دیدار اخیر خود با وی خواستار تکمیل تدارکات مربوط به این پروژه ظرف ۶۰ روز شده است.

وی افزود که امریکا و ژاپن و چین و هند نیز توجه خاصی به این پروژه دارند و افزود که ترکیه نقش بسیار مهمی» در این پروژه که از عراق تا اروپا را به هم وصل می‌کند دارد.

اردوغان ادامه داد که وزارت حمل و نقل و امور زیربنایی ترکیه فوراً مذاکرات لازم با طرف‌های ذی‌ربط برای آغاز اجرای این پروژه را آغاز کرده است. رئیس‌جمهور ترکیه افزود که پروژه جاده توسعه گام نخست‌ی است که به «سیاهچاله‌های تاریک» در منطقه پایان می‌دهد و افزود که ترکیه در قلب این پروژه واقع شده و ابراز امیدواری کرد که این پروژه ختم به خیر شود.

خالد توضیح داد که ایسن خط دوطرفه است و قطارهای آن با انرژی برق کار می‌کند و با تازه ترین فناوری ها طراحی شده است و همه ابزارهای ایمنی و وسایل ارتباطی نوین در آن وجود دارد.

آگهی

یک شرکت معتبر نیازمند مسئول فنی خانم با

مدرک کارشناس ارشد شیمی میباشد. لطفا با

شماره زیر تماس بگیرید .

۰۶۶۳۳۲۰۶۹۴۰



گروه اقتصادر با پایه – امید متین – در

دنیایی زندگی می‌کنیم که «شتاب در توسعه» حرف اول را می‌زند. توسعه دیگر معیار و شاخص نیست؛ بلکه این شتاب در توسعه است که اولویت دارد و هر کشوری که شتاب مناسب در توسعه داشته باشد، گوی سبقت از دیگران خواهد ربود. در کنار شتاب توسعه‌ای، این توسعه هماهنگ و متوازن است که معنا دارد. توسعه نامتوازن، مجموعه‌ای از رشد‌های سرطانی و خطرناک است و اگر توسعه با دقت طراحی نشود و همه جانبه صورت نگیرد، نتایج ناگواری در پی خواهد داشت. نمونه بارز امروزین توسعه شتابنده اما نامتوازن، کره جنوبی است. این کشور از سال ۱۳۵۰– یعنی ۵۰ سال بعد از ایران– برنامه توسعه خود را آغاز کرد و چنان شتاب بخشید که سال‌ها از ایران جلو افتاد. توسعه صنعتی شگرف کره جنوبی که نسبت به آن زمان ایران، یک روستای بزرگ بود، تا جایی است که امروزه، صنعت عمومی کره جنوبی نشان‌ها – بلکه دهه‌ها– از ایران جلو افتاده است. نگاهی گذرا به صنعت خودرو سازی، صنایع ساختمان، صنایع لوازم خانگی و صنایع کشتی سازی کافی است نشان دهد که کره جنوبی خیلی از ایران جلو افتاده است؛ اما بررسی ابعاد توسعه کره جنوبی نشان می‌دهد که خطاهای بزرگی رخ داده است و توسعه متوازن نیست.

در سرعت کم‌نظیر کره‌ای‌ها برای توسعه، بخش مهمی از مباحث اجتماعی – فرهنگی و مسائل جمعیتی و زندگی و سبک زندگی کره‌ای‌ها جا ماند به نحوی که سال‌های اخیر، با مشکل عجیب و حشتناک کاهش جمعیت مواجه شده است. نه تنها کره جنوبی، بلکه ژاپن نیز دچار این بحران غیرقابل جبران است. به طور اساسی، این جمعیت است که بنیاد توسعه یک کشور قرار می‌گیرد و نسبت به رشد توسعه، جمعیت نیز باید رشد کند؛ اما خطای بزرگ در کره جنوبی خود را نشان داده است و معلوم شده است که توسعه کره ای، رشد سرطانی در بخش صنعت بوده است و باعث جاماندن توسعه جمعیتی شده است. فشار کار بر مردم کره طوری بوده که خود را فراموش کرده و معنای زندگی مشترک را از یاد برده‌اند. آمارهای کره جنوبی نشان می‌دهد که بیش از نیمی از جوانان کره جنوبی قصد ازدواج ندارند. نیمی دیگر از نظر سنی، عدد ۳۵ را رد کرده ولی هنوز موفق به ازدواج نشده‌اند. از این رو، جمعیت کره جنوبی رو به پیری مفرط نهاده و نسل بعدی که باید جایگزین شود، وجود ندارد. جمعیت کره جنوبی رو به کاهش است و امکان باز یافت آن به آسانی ممکن نیست.

قطع رابطه بین بازنشستگان و جامعه جوان پژوهشگران برای بی انگیزگی مردم کره برای ازدواج و فرزندآوری، دلایل متعددی ذکر کرده‌اند که قطع

«اقتصاد سرآمد» بررسی می‌کند:

سهم بازنشستگان از توسعه دریایی ایران

«تجربه» بن‌ما به رشد و توسعه همه جانبه است

نگرفت، معنای آن این است که سی سال تجربه را بگذارید کنار . سی سال تجربه اهمیتی ندارد. این اثر خطرناکی در فکر و روح نسل کاری آینده دارد. معنایش این است که بعد از سی سال کار، یک‌باره به درنخور می‌شوی و دیگر ارزش کار کردن ندارید. اما باید به این فشر گفت که از نظر قانونی کار رسمی شما به پایان رسیده اما دوران انتقال تجربه شما باقی مانده است. این گونه است که بازنشستگان همچنان به حساب می‌آیند و مورد احترام قرار می‌گیرند و نمادی از امید و نشاط برای نسل آینده کار می‌شوند. نکته دوم این است که واقعا برای انتقال تجربه از بازنشسته به نیروی کار جدید باید برنامه داشت. هیچ برنامه‌ای در هیچ یک از بخش‌های مرتبط با بازنشستگی وجود خارجی ندارد و این یعنی سرنوشتی مانند کره جنوبی و ژاپن از نظر امید به زندگی و از نظر نشاط اجتماعی و ترغیب جوانان به تشکیل خانواده. و نیز به معنای نابودی انبوهی تجربه و خاطره کاری که می‌تواند بعد فرهنگی توسعه را کمک کند.

بازنشستگان دریایی ایران

وضعیت دریا کمی متفاوت‌تر است. دریا یعنی تجربه. دریا بازنشستگی نمی‌شناسد و این تجربه و مهارت است که با دریا آشناست. تصور می‌شود که وضعیت بازنشستگان حوزه دریایی کشور با سایر حوزه‌های بازنشستگی تفاوت‌های شکلی و ماهوی زیادی داشته باشد، آیا چنین است؟

تصور می‌شود که در تجارب بازنشستگان حوزه دریا، خاطرات متفاوتی وجود داشته باشد که بتواند چند جلد کتاب به فرهنگ کشور اضافه کند. آیا در این باره کاری شده است؟

دریبا را در کتاب می‌توان خواند اما نمی‌توان یاد گرفت. دریا را باید تجربه کرد و با تجربه می‌توان اموخت. آیا برنامه‌ای برای انتقال تجارب ناب بازنشستگان حوزه دریا به نسل آینده کار وجود دارد؟ یا این بازنشستگان هم مانند دیگر بازنشستگان فراموش شده‌اند؟ برنامه سازمان بنادر و دریانوردی برای بازنشستگانش چیست؟ شیلات چگونه عمل می‌کند؟ سایر ارکان چطور؟ سوالاتی است که در فرصت‌های آینده تلاش می‌کنیم جوابی برای آن‌ها پیدا کنیم.



بودند که کره جنوبی را از روستایی بزرگ به شهری تراز اول جهان تبدیل کردند؛ اما بی‌مهری دیدند و کناری افتادند. کنار نهادن بازنشسته با دور انداختن آن فرق دارد. باید با برنامه‌های جایگزین و فعالیت‌های فرهنگی، ارتباط تجربه با نسل جوان را حفظ کرد. کاری که ژاپنی‌ها و کره‌ای‌ها نکردند و ایران نیز نکرده است. تنها تفاوت ایرانی‌ها با آن‌ها این است که مردان ایرانی، حوصله پیرشدن ندارند. سخت دست از زندگی می‌شورند و سخت کنار می‌روند. مردان و زنان ایرانی به شدت همچنان گرایش‌های اجتماعی خود را حفظ کرده‌اند. این باعث شده که رابطه بین نسل‌ها به طور طبیعی برقرار بماند. اما رابطه بین تجربه و جوانان وجود ندارد. بازنشته‌ها، از اداره بازنشسته می‌شوند و بر اساس قانون دیگر حق ندارند آن دور و برها پیدایشان بشود، اما بازنشسته ایرانی معمولاً چند کار دیگر زیر سر داشته است و به آن کارها می‌پردازد. این است که در ایران، رابطه با خانواده و کار قطع نمی‌شود اما رابطه با محل کار قبلی قطع می‌شود و تبادل تجربه‌ای رخ نمی‌دهد.

آینده ایران مانند کره جنوبی است

این روزها، آثار کاهش جمعیت در ایران مشاهده می‌شود. اشتباه راهبردی و خطرناک دو دهه گذشته بر مبنای «فرزند کمتر –زندگی بهتر» آثار مخرب خود را اکنون به نمایش گذاشته است و جمعیت ایران را به سوی پیری برده است. اکنون دیگر تغییر شعار از «فرزند کمتر به فرزند بیشتر» کارساز نیست و نمی‌توان به صرف تغییر شعار اشتباه را جبران کرد. به زودی ایران مانند کره جنوبی و ژاپن جزو پیرترین جمعیت جهان خواهد بود، بدون آن که زیربنای لازم برای انبوهی پیر و بازنشسته فراهم کرده باشند. بنابراین، بحران در آینده به ما چنگ و دندان نشان می‌دهد.

یاری بازنشسته‌ها

بازنشسته‌ها از دو جهت می‌توانند کمک کنند و جلوی بحران جمعیتی را بگیرند یا به تعویق بیندازند. اول با ایجاد روحیه امید و نشاط اجتماعی به جوانان و دیگری با انتقال تجربه کاری به نسل نورسیده. اگر طبق قانون جدید، بازنشسته‌ها را دیگر به کار

بدون شرح

قاب دوربین



عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...



فریبا عزیزی – اقتصاد سرآمد